

[Marius Jensen.]

Landet, der søger hertil, da Fiskerimulighederne findes her ved Tisvildeleje, og for en Havn er det en stor Fordel, at Vandet er dybt lige ind til Bredden. Denne Havn vil altid være isfri, hvilket ogsaa af andre Grunde kan faa sin store Betydning.

Det er ikke første Gang, denne Sag har været fremme blandt Fiskerne. Baade i 1901, i 1911 og i 1917 har man prøvet Mulighederne for at bygge en saadan Havn. Jeg skal ikke komme langt ind paa disse Forsøg, jeg vil blot dertil føje, at de altid er strandet paa Grund af de økonomiske Vanskeligheder. Nu har man igen i de senere Aar ihærdigt arbejdet med Sagen, og denne Gang har Fiskerne faaet en god Støtte, idet nemlig Kommunalbestyrelsen for Vejby-Tibirke Sogn er gaaet ind for Sagen og ønsker at gøre Havnen til en kommunal Havn. Man forventer i den Anledning Støtte, ikke alene fra Ministeriet for offentlige Arbejder, men ogsaa fra Socialministeriet efter Loven om langvarigt arbejdsløse. Det er et Arbejde, der i alt væsentligt kan udføres med almindelig Arbejdskraft, og Materialet, der skal til, har vi herhjemme, saa der er meget Arbejde i det.

Havnen er anslaaet til at koste 1½ Mill. Kr. Det kan siges at være en stor Sum, men hvis vi ser paa, hvad vi anvender til uproduktivt Arbejde ogsaa efter Loven om langvarigt arbejdsløse, synes jeg ikke, man kan sige, det er nogen stor Sum. Det er da et Arbejde, jeg vil betegne som produktivt, og saa er Pengene efter min Mening bedre anvendt. Hvor længe tror man, vi kan fortsætte med vort store Luksusforbrug, uden at det faar katastrofale Følger, naar Landets bærende Erhverv, og hertil regner jeg ogsaa Fiskeriet, har saa ringe Kaar og Aar for Aar er blevet fattigere? Jeg finder det derfor meget fornuftigt, om man nu ved denne Lov giver Tisvildeleje-Fiskerne en Haandsrækning til et Arbejde, der kan betegnes som produktivt.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om Fiskernes vanskelige Stilling, og jeg giver min fulde Tilslutning dertil, men, ærede Medlem, Ord gør det ikke; her er en Lejlighed til at vise den gode Vilje! Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem, at han øver sin Indflydelse paa rette Sted. Det vil blive til Gavn for Fiskerne, ikke alene i Gilleleje, men for alle andre Fiskere, som søger disse Fiskepladser. Fiskernes Arbejde er et strengt Arbejde, strengt i den Forstand, at det gaar ud over Helbredet, ja, man maa undertiden sætte Livet ind for

det daglige Brød, og erhvervsmæssigt har Afspærings- og Valutapolitikken ogsaa ramt vore Fiskere ikke alene gennem daarlige Eksportforhold, men ogsaa gennem de højere Leveomkostninger. Det er smaat med Lønnen for det farefulde Arbejde, og derfor trænger de til Hjælp.

Skal denne Lovgivning om langvarigt arbejdsløse fortsætte, og det skal den vel — Ministeriet har jo ingen Evne til at skaffe Arbejde paa naturlig Maade —, saa maa vi ind paa andre Arbejder efter 30 Millioner-Loven, Arbejder af produktiv Art som f. Eks. Støttepunkter for vort Fiskeri, Dræning af Danmarks Jord, hvor den trænger til det o. s. v. Derfor beder jeg da den højtærede Minister huske paa, naar der nu skal træffes en Afgørelse af Spørgsmaalet om en Fiskerihavn i Tisvildeleje, at dette Anlæg ikke alene er en god og tiltrængt Hjælp for Fiskerne, men ogsaa en god Anvendelse af Loven om langvarigt arbejdsløse. Jeg anbefaler derfor, at vi støtter det planlagte Havneanlæg ved Tisvildeleje mest muligt.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde sige lidt om, er den sjællandske Midtbane, en Sag, som efter min Mening snart maa finde sin Afslutning. Jeg er ikke Tilhænger af Tanken om Cyklestier, som ingen lokal Interesse har derude. Men jeg ønsker at faa slettet Sporene ud snarest muligt, og det kunde maaske gøres ved at jævne Volden, hvor den ikke er saa høj, at det vil gøre Skade paa Markerne, der grænser op dertil, og saa kunde man jo forære Lodsejerne Jorden. Den Bane derude har saamænd voldt saa meget Besvær, at det vilde være en rimelig Erstatning i denne Sag. Resten kunde maaske beplantes, og Træerne vilde saa med Tiden dræbe den Skov af Ukrudt, som det i de første Aar bliver et Arbejde at holde nede.

Det var jo meget mærkeligt, at denne Bane, der vel oprindelig var tænkt som en Aflastning af Trafikken paa København, aldrig blev ført igennem til Hillerød og aldrig blev bygget færdig. Man vilde bevare det hele for København. Hillerød, som vilde være blevet Knudepunktet for Trafikken her, blev jo narret, og Befolkningen deroppe i de Egne, hvorigennem Banen skulde gaa, blev narret. Jeg har hørt lidt om, at Forsvarsministeren agter at flytte Husarerne fra København, og at man i den Anledning har været i Hillerød for at se paa Lejlighed. Jeg mener, at Husarerne paa en Maade er knyttet til Nordsjælland, og det vilde derfor være paa sin Plads, om Hillerød fik Husarkasernen. Der har enkelte Gange været Optræk til, at Hillerød skulde have en eller anden Stats-